

Vosganian, Varujan, *Blândețea ironiei, Nu-Motanul și Zmeul Ca-Fe-Mini, prefață*

Volumul de proză scurtă „Iubire, sunt un obiect nezburător” pe care Florica Bud îl semnează la Editura „Gutinel” din Baia Mare ne reamintește că indiferent de tranzițiile ce s-ar petrece în jurul nostru, există un anumit „ceva” în sufletul omenesc care nu trebuie să se schimbe. În fapt, acest volum în care majoritatea povestirilor nu depășesc o pagină de carte este un semnal de alarmă țintit spre o societate ce se află într-un proces de răstălmăcire a valorilor sale.

Mesajul este moralizator. Există chiar fragmente în care tonul este muștrător la adresa cititorului presupus a face cutare sau cutare licru. Cu toate acestea, cartea Floricăi Bud nu este un manual de etică. Stilul este sprintar și plăcut. Imaginația creează adeseori situații inedite și „întorsături” la nivelul textului sau al sensului care înlătură orice urmă de monotonie din lectură. Și apoi, cititorul, chiar și dojenit, nu poate purta vreun resentiment autoarei căci Florica Bud se apropie de cel ce îi deschide cartea cu blândețe. Ori este știut că ironia este blândă atunci când ea este însoțită de speranța că lucrurile se mai pot îndrepta.

Unul din harurile Floricăi Bud este acela de a privi lumea din unghiuri puțin familiare. O podoabă, un obiect nezburător cu o percepție acută a iubirii, chiar și doi... nenăscuți devin personaje, gândesc, vorbesc și constată. Intimitatea în care (acești eroi inediți) se află cu personajele obișnuite conduc la abordări interesante. Și, bineînțeles, cum este cazul de cele mai multe ori când autorul este de genul feminin, iubirea femeii apare ca profundă și neașteptată iar condiția ei deosebit de ingrată.

Ironia persistă și atunci când autoarea abordează teme deosebit de actuale. Pluripartidismul exacerbât îi prilejuiește o suită de povestioare numite „Un partid posibil” în care apare limpede mesajul că aceea ce ar trebui să-i unească pe oameni se află dincolo de orice partid și dincolo de orice politică.

Am, totuși, sentimentul, parcurgând această carte, că Florica Bud consideră literatura drept un „hobby”. Degajarea stilului și imaginația trebuie să îndemne pe această scriitoare să nu folosească literatura „pentru a găsi un colțisor unde să nu fie ușor de găsit și de torturat” ci ca pe o cale de comunicare. Pentru a-ți convinge cititorii, trebuie ca, deja, în tine însuși să fi biruit.